

Ikt. sz.: GAB-41/15-2/2019.

GAB-11/2019. sz. ülés
(GAB-32/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2019. június 20-án, csütörtökön 9 óra 32 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása</i>	5
<i>Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Rogán Antal szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Rogán Antal válaszai</i>	13
<i>Egyebek</i>	21
<i>Az ülés berekesztése</i>	21

Napirendi javaslat

1. Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz)

Varga Gábor (Fidesz)

Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Witzmann Mihály (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)

Dr. Seszták Miklós (KDNP) Hadházy Sándornak (Fidesz)

Barcza Attila (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)

F Kovács Sándor (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnöke

Megjelentek

Dömötör Csaba parlamenti államtitkár, miniszterhelyettes
(Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Csárdi Antal országgyűlési képviselő (LMP)

Ovádi Péter országgyűlési képviselő (Fidesz)

Böröcz László országgyűlési képviselő (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 32 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Köszöntöm a bizottságunk tagjait, a miniszter urat, az államtitkár urat, a kedves megjelent érdeklődőket.

Képviselőtársaim írásban megkapták a mai ülésre szóló napirendet. Kérdezem, hogy van-e valakinek a napirenddel kapcsolatban kiegészítése, esetleg más javaslata. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú döntéssel a bizottság a napirendjét elfogadta. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Elsőként Rogán Antal miniszter urat, a miniszterelnök kabinetfőnökét kérem arra, hogy a mai beszámolóját kezdje meg. A vitát a szokásoknak megfelelően folytatjuk le: a miniszter úr tart egy bevezetőt, utána a képviselőtársaimnak van lehetőségük arra, hogy kérdéseket tegyenek föl, illetve véleményt mondjanak, és arra kérem a miniszter urat, hogy a végén foglalja majd össze, és válaszoljon a felmerült kérdésekre. Öné a szó!

Rogán Antal szóbeli kiegészítése

ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait. Ha megengedik, én ennél sokkal több dologról tudnék beszélni értelemszerűen, hiszen az általam vezetett tárcához tartozik a miniszterelnök teljes munkaszervezete, tehát kabinetfőnökként természetesen az alapvető dolgom a miniszterelnök úr munkájának a segítése, nálunk van a miniszterelnök titkársága, minden egyes feladat, amit a miniszterelnök úr ellát, abban mi segítjük a munkáját, de most, azt gondolom, hogy mivel a Gazdasági bizottság ülésén vagyunk, ezért nem ez van a fókuszban.

Ezért, ha megengedik, alapvetően három dolgot emelnék ki így az elején a beszámolóban a kormányzat célkitűzései, illetve a tárcához tartozó programok közül. Az egyik ezek közül az lesz, hogy miért volt szükség a mi meglátásunk szerint gazdaságvédelmi akciótervre. A másik természetesen a Turizmus Ügynökséggel kapcsolatos feladatok ellátása, erről már beszéltem egy évvel ezelőtt is a bizottsági meghallgatáson. A harmadik pedig értelemszerűen egy új kormányzati szervezet, a Digitális Kormányzati Ügynökség felállítása, amire sor került az elmúlt hónapokban, és arról szeretnék mondani még néhány mondatot. *(Szatmáry Kristóf megérkezik az ülésre.)*

Akkor kezdjük talán azzal, hogy gazdaságvédelmi akcióterv! Azért tartottuk ezt fontosnak, hogy a kormány gazdaságvédelmi akciótervet hirdessen, és azt a költségvetés egyik fő céljává tegye a magyar családok támogatása mellett, mert úgy látjuk, hogy a magyar gazdaság növekedésével nincsen baj, de a nemzetközi gazdasági környezetben viszont romló tendenciát figyelhetünk meg. Ezért az a cél, hogy meg tudjuk őrizni a magyar gazdaság növekedését, meg tudjuk védeni a magyar gazdaság eddig elért eredményeit, ezért hirdettünk gazdaságvédelmi akciótervet.

A nemzetközi gazdasági környezet változása mögött sokféle tényező meghúzódik, sok mindent kiemelhetnék. Egyet, ha megengedik, azért megemlítenék, az egyik legfontosabb veszélytényező az az euróövezet gazdasági növekedésének a lassulása. Itt, azt gondolom, hogy többek között a brüsszeli Bizottság által elkövetett gazdaságpolitikai hibák is meghúzódnak ennek a hátterében, és természetesen az is meghúzódik, hogy úgy látjuk, hogy az elmúlt években nem volt egy olyan következetes brüsszeli

gazdaságpolitika, amelyik a növekedésre koncentrált volna. Ez a magyar gazdaság számára is veszélyt jelent, ezért fontos a gazdaság eredményeinek a megvédése és a növekedés.

A növekedésre mi többféle szempontból nézünk. Az nyilvánvalóan megvalósul a foglalkoztatáson keresztül, ezért a foglalkoztatás segítését magában foglaló lépésekből áll össze mindez, a megvalósuló adócsökkentésen keresztül, mert az gazdaságösztönzés, és egyébként magát a gazdaságot ösztönző egyéb lépésekből, ezekből áll össze a gazdaságvédelmi akcióterv. Az akciótervet már nagyjából ismerik, és most engedjék meg, hadd mondjam azt, hogy a gazdaságvédelmi akciótervnek nem véletlenül fontos része a szálláshelyek áfatartalmával, tehát a szálláshelydíj áfatartalmával kapcsolatos jelentős mértékű csökkentés.

Itt át is akarok térni a turizmusra, hiszen ha megnézik a magyar gazdaság növekedésének az összetevőit, akkor azt láthatják, hogy a 2018-as esztendő egyik legfontosabb eredménye, hogy a turizmus növekedése meghatározóvá vált a magyar gazdaság növekedésén belül. A magyar GDP-nek a 11 százalékát adja a turizmus, a vendéglátás, tehát az ehhez kapcsolódó szolgáltatások összességében, és ha megnézik a 2018-as évet, akkor a szálláshely, illetve a vendéglátás bővülése átlagosan meghaladta több mint a kétszeresét a magyar gazdaság növekedési üteme bővülésének. Körülbelül 9,5 százalékkal, 9,5-10 százalékkal emelkedtek egyébként a szálláshelyekre jutó költségek és bevételek, és egyébként ennél nagyobb mértékű volt, egyes becslések szerint a 30 százalékot is elérte, ezzel még óvatos lennék, de ennél jóval nagyobb mértékű volt egyébként a vendéglátóhelyek forgalmának a bővülése.

A vendéglátóhelyeknél csináltunk már egy jelentős mértékű áfacskökkentést a tavalyi esztendőben. Itt én szeretnék egyvalamit világossá tenni, hogy mi a kormány célja. A kormány célja ezen a területen a foglalkoztatás segítése. Tehát azért csökkentettük az éttermek áfáját is, mert azt gondoljuk, hogy így többet tudnak fordítani bérekre. Ez az alapvető cél, tehát hogy könnyítsük a foglalkoztatást. Ugyanez a cél akkor, amikor arról beszélünk, hogy csökkentjük a szálláshelyek áfatartalmát is. Itt is az a cél, hogy egyébként versenyképesebbé tudjanak válni, tudjanak alkalmazkodni a nemzetközi gazdasági környezethez, a versenyhez, és egyébként többet tudjanak költeni bérekre, javuljon itt is a foglalkoztatás. Ez a cél akkor, amikor arról beszélünk, hogy egyébként csökkentettük egyik helyen is, tehát a vendéglátásnál is az áfát, és a következő évben, január 1-jétől csökkenteni fogjuk a szálláshelyek esetében is az áfatartalmat.

Azt az összeget pedig, mivel 18 százalékról mérséklődik mind a két esetben az effektív teher 9-re, az áfatartalom 5-re, de erre rakódik rá a 4 százalékos turizmusfejlesztési hozzájárulás, az viszont minden alkalommal a turizmus fejlesztésére kerül vissza, tehát azt az ágazatba fordítjuk át, még hozzá alapvetően három területen. Az egyik, hogy jelentősen többet költünk a magyar turizmus népszerűsítésére, leginkább külföldön, tehát a turisták idehozatalára, idecsábítására, de a hazai helyszínek bemutatására is egyébként a magyar polgárok számára. A másik fontos dolog, hogy beindítottunk támogatási programokat, két irányból: az egyik eleve szálláshelytámogatás, tehát építés, bővítés, megújítás, újak létrehozása panziók és szállodák esetében is, ez a Kisfaludy-program, a másik pedig értelemszerűen a különféle, turisztikai szempontból élménynek számító desztinációk fejlesztése és ezeknek a támogatása.

Összességében a 2030-ig terjedő időtávban 828 milliárd forintot fogunk erre elkölteni, a Kisfaludy-programra pedig a mi számításaink szerint körülbelül 300 milliárd forintot fogunk elkölteni. Itt elindítottuk már az első pályázatokat, van egy hosszú pályázati kör, amin túl vagyunk. Itt egyébként hadd javasoljam azt a bizottságnak, hogy ha sok részletre is kíváncsiak, akkor szerintem Guller Zoltán úr, az

ügynökség vezetője szívesen áll a bizottság rendelkezésére, egy, a mainál hosszabb, akár részletesebb szakmai beszámolót is meghallgathatnak erről.

702 darab pályázatot bíráltunk el eredményesen. Ez azt jelenti, hogy 702 panzió és szálloda nyert a pályázatokon. 625-en már meg is kapták a támogatói okiratot, a többiek pedig a következő néhány hétben szintén meg fogják kapni ezt. Folytatjuk a programot, ez azt jelenti, hogy több helyen most is vannak futó programjaink, ezek a kijelölt célokhoz kapcsolódnak, ha részletesen kíváncsi rá a bizottság, akkor természetesen ezekről is tudok tájékoztatást adni.

A másik fontos dolog, amit szeretnék kiemelni, hogy ezzel párhuzamosan mi nagyon sok olyan programot futtatunk, amiknek a célja egész egyszerűen a turisztikai környezetnek a javítása. Itt gondolok például arra, hogy idén meghirdettünk egy programot, itt meg is tudom nézni a konkrét részleteket, ami a szabadstrandok fejlesztésére irányult. Az önkormányzatok számára nyitottuk meg ezt a pályázati lehetőséget. El is tudom mondani rögtön konkrétan, hogy egyébként hány önkormányzat és milyen formában nyert ezen a területen.

De azt tudom mondani önöknek, hogy itt az idő az némileg kibabrált az önkormányzatokkal, hiszen a pályázat során mindenki azt vállalta, hogy május 31-éig vagy legkésőbb június 15-éig be fogja fejezni ezeket a fejlesztéseket. Most a májusi esős időszak ezt sok helyen lehetetlenné tette, ezért szinte mindenki kérelmezte tőlünk a megvalósítási időszak meghosszabbítását. Ehhez természetesen hozzájárulunk, de jobb lett volna, hogyha az eredeti célokat egyébként tartani tudják.

Két ütemet valósítottunk meg. Az első ütemben tavaly mintegy 2 milliárd forintos támogatást kapott több mint 30 balatoni településnek 55 fizetőstrandja. A Balatonnál most viszont, az idei esztendőben 15 településen 30 szabadstrand összesen több mint 3 milliárd forintból újul meg, a Tisza-tónál 7 szabadstrand összesen 700 millió forintból újul meg, a Dunakanyarban 5 szabadstrand pedig 550 millió forintból újul meg. Tehát ez azt jelenti, hogy 42 szabadstrandra adunk támogatást, és összességében több mint 4 milliárd forinttal támogatjuk ezeknek a megújítását. Azt gondolom, ez is fontos, ez elsősorban egyébként a hazai turizmus fejlesztését célozza.

Itt szeretnék abban a vitában is egyértelműen állást foglalni, hogy én azt gondolom, amikor turizmusról beszélünk, akkor nem feltétlenül az a cél, nem az az egyetlen és nem az az elsődleges cél, hogy minél több külföldit csábítsunk Magyarországra, hanem az, hogy Magyarországot felfedezzék a külföldiek is és a magyarok is. Tehát a hazai turizmus fejlesztése, az, hogy egyébként minél többen a szabadidejük minél nagyobb részét töltsék el Magyarországon és fedezzék fel Magyarországot, az nekünk fontos célunk. Tehát a hazai fogyasztás emelése és növelése nagyon fontos célkitűzésünk, anélkül nem valósítható meg az az általános célkitűzés, amit megfogalmaztunk, hogy a jelenlegi 11 százalékról megpróbáljuk 15, maximum 16 százalékig felemelni a GDP-arányos részarányát a turizmus ágazatnak. Az átlagos növekedésnél kétszeresen nagyobb növekedési ütem egy jó pályát mutat, de azért hosszú éveknél kell eltelni, amíg ezt érdemben egyébként meg lehet valósítani.

A hazai turizmus fejlesztésénél például az egy fontos dolog, hogy ha megnézik a SZÉP-kártyák terjedését és a SZÉP-kártyára fordított összegek nagyságrendjét, akkor ha az idei év első négy hónapját összevetjük a tavalyi év első négy hónapjával, akkor azt látjuk, hogy 94 százalékkal emelkedett meg a SZÉP-kártya-feltöltéseknek a mértéke. Ez azt jelenti, hogy valószínűleg nagyságrendileg ennyivel több pénz fog bekerülni a hazai vendéglátásba és a turizmusba, legalábbis a SZÉP-kártya irányából. Tehát ez egy nagyon fontos előrelépés. Én azt gondolom, hogy ez önmagában is igazolja a káféterá-rendszer átalakításával tett kormányzati lépéseket. Az, hogy egy irányba tudjuk terelni ezeket a költségeket, szerintem fontos gazdaságfejlesztési célkitűzés, és jól tesz a magyar gazdaságnak, jól tesz a növekedésnek és összességében jól tesz a foglalkoztatásnak.

Ennyit talán arról, hogy milyen célokat követtünk itt és milyen döntéseket hoztunk. Talán egyvalamit még hozzátennék kiegészítésként, az is egy fontos dolog. Az elmúlt egy esztendőben, másfél esztendőben elvégeztük azt a munkát, hogy megalkottunk egy országmárka és egy Budapest-márka-koncepciót. Az utóbbit nyilvánvalóan a Fővárosi Önkormányzattal szorosan egyeztetve és a Fővárosi Önkormányzat teljes egyetértését bírva e téren, Tarlós főpolgármester úr csapatával, az általa kijelölt emberekkel a Turizmus Ügynökség folyamatosan egyeztetett, és velük közösen, az illetékes főpolgármester-helyettessel közösen végeztük el a Budapest-márka-koncepció kialakítását is. Ezeket használjuk értelemszerűen az ország népszerűsítésére és Budapest népszerűsítésére az ország határain kívül és az ország határain belül is.

Aztán engedjék meg, hogy néhány dolgot szóljak a Digitális Kormányzati Ügynökségről. Ezt az ügynökséget nem véletlenül hoztuk létre. A kormánynak alapvetően két célja van ezzel: egyik oldalról törekszünk arra, hogy a Digitális Kormányzati Ügynökség segítségével átláthatóvá és rendszerezhetővé tegyük azokat a költségeket, amiket az állami vállalatok, illetve maga az állam informatikára költ. Ez a Digitális Kormányzati Ügynökségen keresztül látható lesz mindenki számára. Ez a rendszer úgy áll fel, hogy most éppen van egy 120 napos beszerzési moratórium a teljes állami szférában, illetve költségvetési szférában. Ez szeptember elején jár le, és azt követően a Digitális Kormányzati Ügynökségen keresztül kell futnia minden egyes informatikai beszerzési projektnek.

A miniszterelnök úr tanácsadó testülete, a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács az, amelyik mérlegeli az egyes beszerzések jogosságát, azt, hogy azok illeszkednek-e egy egységes koncepcióba, egymást kiegészítik-e. Átjárható rendszert szeretnénk ugyanis megteremteni minden létező ponton, és az NHIT véleménye alapján hozza meg a végső döntését a Digitális Kormányzati Ügynökség arról, hogy mit enged el és milyen formában, és értelemszerűen az ezzel kapcsolatos beszerzéseket is a Digitális Kormányzati Ügynökség az érintett kormányzati szervvel közösen és együttműködve valósítja meg.

Itt tehát egy egységes rendszer kialakítása a célunk, amelyiknek minden eleme segíti és támogatja egymást. Így lehet egy hatékonyabb digitális közigazgatást is kialakítani, de például az állami vállalatok hatékonyságát is javítani, és amit én egy fontos dolognak tartok, hogy a közműszolgáltatásról az információk átadását a fogyasztók, az ügyfelek számára a lehető legegyszerűbben tegyük lehetővé. Itt célunk alternatív fizetési platformok megteremtése is, egyeztetésben vagyunk a Magyar Nemzeti Bankkal. Tehát amint az azonnali átutalás rendszerét bevezetik, ez azt jelenti, hogy ehhez hasonló fizetési szolgáltatásokat, mobilalapú fizetési szolgáltatásokat is be fogunk vezetni, hogy ezek elérhetővé váljanak az állampolgárok számára, könnyebben kapjanak egyébként információt a közműszámláik állásáról, és azokat könnyen, biztosan, megfelelő időben rendezni is tudják.

Ide tartozik az is, hogy ezzel párhuzamosan egy nagyobb szigorúságot is megkövetelnék a kormányzati szférától. Egy új szabályozást készítettünk el, amit rövidesen, legkésőbb ősz elején be is fogunk nyújtani, nem kell a parlament elé, hanem ez a kormányzati jogalkotás, tehát kormányrendeletek körébe tartozik. Ez összefügg a licenctelhasználással.

A licenctelhasználáson keletkező profittartalmat a kormány a lehető legszigorúbban korlátozni szeretné, ez azt jelenti, hogy egy olyan szabályozást fogunk bevezetni. Alapvetően disztribútorokon keresztül vásárolunk licenceket, másként ez nem tehető meg, tehát hogyha valaki disztribútorként kormányzati felhasználásra valamilyen licencet ad el, akkor nyilatkoznia kell arról, hogy az eredeti licenctulajdonostól az milyen áron került megvételre, ezt le is fogjuk ellenőrizni, és

értelemszerűen azt követően maximáljuk, hogy összesen mennyi profit tehető fel erre. Itt még egy iparági egyeztetés van, hogy mi az elfogadható mérték, de ezt a lehető legalacsonyabban szeretnénk megszabni.

Annak a korszaknak szeretnénk véget vetni, hogy egyébként különféle licencértékesítések úgy történtek meg, hogy azon kiszámíthatatlan mértékű profittartalom keletkezett különféle értékláncokon keresztül. Ez szerintem sem a kormányzat számára, sem a piac számára nem elfogadható, tehát szigorú, erőteljes szabályozást fogunk bevezetni, ami legkésőbb szeptember elején meg is fog jelenni.

Nagyjából ezek azok az alapvető célkitűzések, amik vezéreltek minket az utóbbi hónapokban, amikor az általunk kezelt kormányzati programokat vittük, és természetesen ezeket szeretnénk vinni a következő egy esztendőben is.

Most nem gondolom, hogy a Gazdasági bizottságnak kell róla beszélnem, de természetesen ha kérdések vonatkoznak erre, akkor beszélek róla szívesen, de még áll előttem egy igazságügyi bizottsági meghallgatás, ott majd el fogom mondani, hogy természetesen a nemzeti konzultációt mi a magunk részéről egy olyan eszközhöz tartjuk, amin keresztül a kormány és a polgárok folyamatos kapcsolatban vannak egymással. Tehát a legfőbb kormányzati célkitűzésekről az emberek el tudják mondani a véleményüket, az ő véleményük figyelembevételével akarjuk alakítani a mindenkori költségvetést. Tehát ahogy megnézték a 2020-as költségvetés elkészítését ugye megelőzte a családvédelmi konzultáció, ennek alapján lett a 2020-as költségvetés a magyar családok támogatásának a költségvetése.

Értelemszerűen ilyen konzultációra készülünk a 2020-as esztendőben vagy a 2019-es esztendő végén is, akkor, amikor majd a 2021-es költségvetés alapvető céljait határozzuk meg. De erről majd időben tájékoztatást fogunk adni. Ezt csak azért mondtam el, hogy értelemszerűen az ehhez szükséges források mindvégig ott vannak a tárcánál, azért, mert mi a nemzeti konzultációt a közvetlen demokrácia olyan eszközhöz tekintjük, amin keresztül az emberek két választás között is mindig, minden alkalommal el tudják mondani a véleményüket.

Köszönöm szépen, elnök úr, én ennyit szántam a bevezető gondolatoknak, és akkor állok a képviselő urak rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A bizottság tagjaié a lehetőség. Elsőként Székely Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Kabinetfőnök Úr! Azt meghallgattuk, hogy a gazdaságvédelmi program arról szól, hogy meg kell védeni az országot a külföldtől, a haldokló Nyugat által keltett hullámoktól, és itt ellen kell állnunk. De, őszintén szólva, én tényleg aggódom, ezt már többször elmondtam a Gazdasági bizottságban, hiszen az elmúlt kilenc évben itt mindig arról volt szó, hogy gazdasági fellendülés van, hogy az Európai Unió is hasít, és ide rengeteg sok pénz jön, és a magyar gazdaság is jól teljesített önök szerint. Ehhez képest tartunk ott, ahol tartunk, hogy az átlagbérek, amikre önök olyan nagy büszkék, hogy megemelkedtek, azok 650 eurónál tartanak, tehát 650-670 euró a magyar átlagbér, attól függ, hogy hogyan váltjuk az árfolyamot éppen. Ez az európai országok többségében általában még a minimálbért sem éri el, ez Magyarországon az átlagbér és erre vagyunk büszkék.

Én értem, hogy még ezt is meg kell védeni, de ha itt tényleg válság lesz, akkor borzasztó nagy bajban leszünk. És értem, hogy nagyon sokat beszélt arról, hogy a turizmust fejleszteni kell, és azt gondolom, hogy ez tényleg rendben van, tényleg fejleszteni kell és ez örömteli hír. De mikor fogjuk fejleszteni, mondjuk, a tanároknak a bérét érdemben vagy az ápolóknak a bérét érdemben, vagy, és akkor itt egy nagyon

hosszú felsorolás következne, hogy úgy általában azoknak az embereknek a bérét, akik nem a turizusból élnek? Tehát annak a Magyarországon élő 95 százaléknak, aki bérből és fizetésből él, mikor fogjuk fejleszteni a bérét érdemben? Ez az egyik.

A másik, hogy nem akartam, de azért mégiscsak reagálok erre a turizmusos dologra. Tényleg nagyon szép, amit mond, és az nagyon jó, hogy vidéken is vannak fejlesztések. Én 42 éves vagyok, egyéves korom óta járok a Balatonra, mindig egészen elképesztően jól szoktam érezni magamat. Olyan még nem történt, mint az idén, elmentünk Siófokra - tehát nem egy kistelepülésre - a fiammal, akinek meg akartam mutatni, hogy mennyire fantasztikus ez a hely. Tíz darab halott hallal találkoztunk fél óra alatt, bűdös volt, és az egész út, tehát az egész parti sétány föl volt túrva. Őszintén mondom, én még ilyennel nem találkoztam az elmúlt negyven évben, hogy így nézett volna ki a Balaton. Én nagyon remélem, hogy ennél azért jobban fogjuk fejleszteni a turizmust, mert ez őszintén szólva inkább csak elriaszt. Ki kellett jönni a vízből egy félóra után, tényleg.

A másik, amit kérdezni akarnék, nem feltétlenül volt az expozéjában, hogy az ön által vezetett Turisztikai Ügynökség alá kerültek az állami hajós cégek. 2008-ban ezeket privatizálták, és aztán 2013-ban Németh Lászlóné egykori fejlesztési miniszter ezt visszavette az állam tulajdonába, én azt gondolom, hogy nagyon helyesen. De ez úgy történt, hogy egy svájci céggel közösen lett megvéve ez az üzletág, 51 százalékban tulajdonos az állam és 49 százalékban ez a svájci Viking River Cruises cég. Miért van ez így egy ilyen jól menő üzletágnál, ahol elég sok pénz ömlik ebbe a dologba? És miért van az, hogy a MAHART PassNave Kft.-nek több mint egymilliárd forint osztalékot fizettek ki? És ez ki is ment az országból, tehát itt azért elég súlyos pénzekről van szó. Kérdezem, hogy milyen szakmai és gazdasági indokkal magyarázza, hogy a magyar állam eladta a fővárosi kikötőhelyek zömét birtokló cég rész tulajdonát ennek a svájci hajós multinak, illetve hogy az állam és a Viking közös tulajdona szerepet játszhatott-e abban, hogy a többszöri figyelmeztetés és kérés ellenére nem tiltották ki a szállodahajókat a belvárosi folyószakaszról.

Van még itt egy kérdésem a letelepedési üggyel kapcsolatban, erről mostanában nem esett szó. Erről még Varga miniszter úr is azt mondta, hogy ez végül is nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Most ez a projekt áll, én kérdezem, hogy terveznek-e folytatást és tervezik-e, hogyha igen, akkor várható-e még, hogy azok mellett az igen kétes elemek mellett, akik eddig becsekkoltak, most itt mondok pár nevet, akik így bekerültek az Unióba, őtánuk jöhet-e még valaki. Tehát ilyenek vásároltak letelepedési kötvényt, mint Dimitrij Boriszovics Pavlov, aki egy vitatott tevékenységű üzletember, vagy Vlagyimir Blockij, az orosz törvényhozás alsóházának a tagja, vagy Iliasz Muszlimov, az orosz parlament korábbi képviselője, vagy Alekszej Jankevics, a Gazprom egyik leányvállalatának az igazgatója. Tehát az a kérdés, hogy ez a program folytatódik-e, és ha igen, akkor várható-e még, hogy ilyen és effajta emberek jönnek hozzánk.

Végül kérdezném önt mint propagandaminisztert, hogy várható-e még olyasmi, mint ami megtörtént a HVG-plakátok ügyében, hogy ha önnek vagy a kormánynak nem tetszik valamilyen reklám vagy újság, vagy hirdetés, akkor egész egyszerűen élő szerződéseket bontanak föl bizonyos cégek bizonyos másik cégekkel, most például a HVG esetében egy több mint tízéves szerződés lett egyik napról a másikra felbontva érdekes módon. Kérdezem, hogy ehhez most szokjunk-e hozzá, hogy ez ezentúl így fog működni, vagy ez egy különleges eset volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy Sándor alelnök úr kért szót.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném először is jó véleményemet kifejezni

a tekintetben, hogy a turizmus végre valóban irányítás alá került, és koncepció mentén történnek a fejlesztések, átgondolt marketingmunka figyelhető meg, ez mindenképpen örömteli fejlemény.

Az elmúlt időszakban több alkalommal is volt ilyen nagy nekifeszülés a kormányzatok részéről, azonban az volt tapasztalható, hogy nem volt ilyen átgondolt stratégia, pontszerűen történtek a fejlesztések, és ahol megvalósult bizonyos fejlesztés, nem tudott fölzárkózni a környezete hozzá, éppen ezért a kívánt, elvárt hatást, pozitív eredményt nem minden esetben tudta hozni a befektetett forrás. Tehát most ez mindenképpen rendkívül pozitív folyamat.

A turizmus számomra azért is fontos, mert vannak olyan politikai és egyéb erők, amelyek Magyarországról egy torz képet kívánnak kialakítani a világban. Meggyőződésem, hogy ha egy külföldi ember idejön Magyarországra és szembesül azzal, hogy valóban hogyan élünk, milyen állapotok vannak az országban, az jó hírünket fogja vinni, és éppen ezért rendkívül fontos számunkra, hogy minél több külföldi forduljon meg Magyarországon, Budapesten, a Balatonon és azokon a helyeken, amelyek számunkra is kedvesek.

Nagyon fontosnak tartom a turizmus fejlesztése terén azt is, hogy nem csupán gazdasági érdekeket tartunk fontosnak, hanem egyúttal azt is jelenti a turizmus fejlesztése, hogy a lakókörnyezetünket szebbé tesszük, fejlesztjük, a programkínálatot bővítjük kulturális eseményekkel, egyéb lehetőségekkel. Tehát tulajdonképpen a turizmusfejlesztés az egy komplex terület, térségfejlesztést is jelent. Én nagyon örülök annak, hogy ez a program ilyen formában elindult.

A miniszter úr említette, hogy több mint 800 milliárd forint fejlesztési forrás fog rendelkezésre állni. Most a költségvetésben, illetve a költségvetést megalapozó adótörvényekben a szállásférőhelyek áfáját 18-ról 5 százalékra csökkentjük, és 4 százalékot pedig be kell fizetni a szállásadóknak a költségvetésbe fejlesztési forrásként. Igazából a kérdésem az arra irányul, hogy az így összegyűlt forrás része lesz-e ennek a 800 milliárd forintnak, vagy pedig ezen felül fog ez képződni, és ennek az elosztása, felhasználása az milyen formában fog történni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Csárdi Antal képviselő úr kért szót. Öné a szó!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Kabinetfőnök Úr! Én is a szálláshelyárával kezdeném. A munkaerőhiány eddig nem jelent meg az indoklásban, az államtitkár úr is azt mondta, hogy a kormányzatnak az az elvárása ettől a döntéstől, hogy csökkenjenek a szálláshelyárak. Egyébként ugyanez az érvrendszer jelent meg a költségvetés vitája során is.

Viszont hogyha most a kabinetfőnök úrnak az érvelését veszem, ami a munkaerőhiányra hegyezte ki a szálláshelyáfa csökkentésének a szükségességét, akkor én kérdezném nagy tisztelettel, és nem tudom, Szatmáry képviselő úr szerintem ebben a kérdésben meg fog tudni erősíteni, szeretném jelezni a kabinetfőnök úrnak, hogy a kereskedelemben, kiemelten a kiskereskedelemben ugyanilyen munkaerőhiány van. Ráadásul hogyha az alapvető élelmiszerek áfája csökkenne egy olyan környezetben, amiben most vagyunk, amikor jól kiszámíthatóan emelkedni fognak a magyar mezőgazdasági termékek árai, akkor nem gondolja-e úgy a kabinetfőnök úr, hogy talán szerencsésebb lett volna társadalompolitikai okokból is és egyébként ugyanazzal az indoklással, amivel ön a szálláshelyáfa-csökkentést indokolta, az alapvető élelmiszerek áfáját csökkenteni.

A másik kérdésem pedig a Nemzeti Kommunikációs Hivatalra vonatkozik. Megjelent egy kormányrendelet, hogy a hivatalnak a jövőben nem kell alkalmaznia a közbeszerzések központi ellenőrzéséről és engedélyezéséről, illetve a központosított

közbeszerzési rendszerről szóló jogszabályt. Szeretném kérdezni, hogy a kormány miért tartotta fontosnak, hogy kivegye az eddigi, már így is korlátozott átláthatósággal rendelkező körből a hivatalnak a közbeszerzéseit. Nem gondolja-e visszásnak, hogy ezzel egy újabb pofont kapott a kormányzati költségeknek az átláthatósága?

A harmadik, amiről kérdezném a véleményét a kabinetfőnök úrnak, hogy azt mondja, hogy rendkívül sok fejlesztés várható a Balatonon és a Velencei-tavon is, gondolom. Hogyha végigmegyünk ezeknek a tavaknak a partjain, akkor sajnos nem is kell nagyon keresgelnünk, hogy különböző fejlesztések, nem feltétlenül kormányzati fejlesztések, hogyan teszik tönkre a tavaknak, a Balatonnak és a Velencei-tónak azt az ökológiai egyensúlyát, amivel néhány éve még rendelkezett, és ma egyre rosszabb a helyzet. Mondok példákat: a Velencei-tónál Gárdony magasságában horgászok jelezték, hogy gyakorlatilag ott is megsemmisítettek egy teljes nádas, kifejezetten egy lakópark építése okán és ennek minden következményével együtt, ami azt jelenti, hogy a nádasban élő élővilág részben elpusztult, részben pedig elkezdett helyet keresni magának. Így fordulhatott elő az az egészen mesébe illő történet, hogy a horgász és az egyébként nem vezett, tehát egészséges róka egymástól 20 méterre ült, és nézte a tavat.

Tehát a kérdés az az, hogy milyen eszközökkel kívánják megvédeni a Balatonnak és a Velencei-tónak az ökoszisztémáját, és számíthatunk-e arra, hogy az eddigi természetrombolásoknak lesznek következményei. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nem a miniszter úr helyett szeretnék válaszolni, csak helyesbíteni szeretném és pontosítani a Csárdi Antal képviselő úr által elmondottakat, ugyanis a költségvetés és az adótörvények vitáján is részt vettem a parlamentben.

Önön kívül, képviselő úr, egyetlenegy képviselő sem hozta fel a szállásférőhelyek áfatartalmának csökkentését úgy, mint egy szállásdíjsökkentési kísérletet. Mindenki, mint ahogy egyébként az a gazdaságvédelmi akcióterv része is, kormányzati oldalról, a kormánypártok oldaláról mindenki arról beszélt, én magam is egyébként a Fidesz vezérszónoki hozzászólásában, hogy ennek versenyképesség-javítási célja van. Tehát nem azért csökkentjük az áfatartalmát a szállásférőhelyeknek, mert azt gondoljuk, hogy olcsóbb lesz a szállás, egyébként ez nincs kizárva, senki nem tudja kizárni, de nem ez az alapvető cél. Az alapvető cél az, hogy miután Európában ebben a szektorban általában alacsony áfaterhelés a jellemző, annak érdekében, hogy a magyar szállásadók versenyképesek lehessenek és egyébként a megtakarításaikat részben fejlesztésekre, részben a munkaerő béreinek az emelésére tudják fordítani, ezért javasoljuk tehát. Önön kívül a parlamentben ezt senki nem értelmezte így, ezt szerettem volna pontosítani.

Szatmáry Kristóf képviselő úr, öné a szó!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Magam is akartam kérdezni a miniszter úrtól, de ha már Csárdi Antal volt olyan kedves és megszólított, én azt tudom mondani, hogy meg tudom erősíteni, de nem feltétlenül úgy, ahogy gondolja, képviselő úr. Én magam azt gondolom, hogy valóban, ahogy itt elhangzott az elnök úr részéről is, illetve a miniszter úr részéről is, hogy a vendéglátásban, az idegenforgalomban a munkaerőhiány és az a bérnövekmény, amit itt másik képviselőtársa éppen kevesellt Magyarországon, az pontosan azt az igényt hozza elő, hogy ezek a vállalkozások több profitot tudjanak termelni, és ez a több profit alapvetően a munkavállalóknál tudjon maradni, meg tudják tartani a szakácsokat, a felszolgálókat, a különböző panziók, szállodák munkaerejét.

Azt egyébként meg tudom erősíteni, hogy van a kereskedelemben is probléma, bár ez elég speciális, inkább a kistelepüléseket érinti elsősorban az, hogy szerencsére valahol a kereskedelemben is nagyon emelkedtek a bérek. De ezzel egy külön

kormánybiztos foglalkozik egyébként, ebbe most nem mennék bele, mert talán ez nem a mostani meghallgatásnak a témája.

Én a miniszter úrtól arról szeretnék esetleg néhány információt, ha a Balatonról beszélünk, van tudomásunk arról budapestiként, hogy a balatoni hétvégék egyik legszűkebb keresztmetszete a közlekedés. Több olyan fejlesztésről is tudunk egyébként Veszprém, Keszthely környékén, ami javítani fogja a Balaton elérhetőségét, amely már talán egy-két éven belül realizálódhat.

Illetve még azzal kapcsolatban szerettem volna kérdezni a véleményét, a stratégiáját, esetleg többet olvastunk, magunk is tapasztalhattuk, hogy a budapesti Liszt Ferenc Repülőtér az első kapu Magyarországra nagyon sok külföldi számára, és itt néha áldatlan állapotok figyelhetők meg. Tudjuk jól, hogy még 2010 előtt a Gyurcsány-Bajnai-kormány alatt ennek a privatizációja elég sok mindenben bekorlátozta a magyar kormányzatot. De mégis azt gondolom, az, hogy méltóképpen fogadjuk a hozzánk látogató vendégeket, szerintem közös országimázs kérdés is. Van-e lehetőség az ottani feltételek javítására?

Illetve még egy harmadik kérdés, pontosan azzal kapcsolatban, amit itt említett a képviselőtársam, hogy lesz egy adatszolgáltatás a vállalkozások részéről. Ez az adatszolgáltatás végre valóban egy olyan átfogó képet adhat az egész magyar turizmusról, amely talán eddig hiátusként is jelentkezett a szakma számára. Tehát ha esetleg az ezzel kapcsolatos tervekről lehet kérdezni a miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További kérdést, észrevételt nem látok. Megkérem a miniszter urat, hogy adjon választ az elhangzott kérdésekre. Öné a szó!

Rogán Antal válaszai

ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke: Köszönöm szépen. Lehet, hogy a végén ez egy kicsit több időt fog igényelni, mint a felvezető beszámoló volt. De igyekszem.

Hadd kezdjem azzal Székely Sándor képviselő úrnál, hogy én mindig némileg maliciózus hangulatban figyelem, amikor egyébként Gyurcsány Ferenc pártjának a képviselői kérdéseket tesznek fel. Ugyanis Gyurcsány Ferenc mögött van kormányzati teljesítmény, azt már láttuk - meg az eredményét is. Tehát 2009-10-ben kis híján tönkretették az országot, azért bukott meg például 2009 elején még a saját pártja körében is miniszterelnökként. És akkor most vessük össze, mert az ön kérdései mentén nyugodtan össze tudjuk vetni, a két kormányzati teljesítményt egymással.

Nézzük akkor először a béreket! Ha már az átlagkeresetről beszélünk, akkor nemcsak a bruttó átlagkereset növekedett egyébként, hanem ha a nettó átlagkeresetet megnézzük, akkor az 2010-hez képest 77 százalékkal emelkedett, mert önök még az adókat is sokkal magasabban tartották. Volt egy adókulcs csökkentés, emelkedtek az átlagkeresetek, és ma ott tartunk, hogy 2019 első negyedében egyébként a nettó átlagkereset 2010-hez képest 77 százalékkal emelkedett. A minimálbér 73500 forintról 149 ezerre, tehát gyakorlatilag megduplázódott, és a garantált bérminimum 115 százalékkal emelkedett 2015-höz képest. Tehát ezek, azt gondolom, elég jelentős változások. Emögött meghúzódik két kormányzati teljesítmény meg két kormányzati gazdaságpolitikai teljesítmény, de talán hozzáállásbeli különbség is.

Ugyanez van akkor, hogyha mondjuk már nemcsak átlagkeresetet nézünk, de nézhetjük azt is, hogy mi van például az egészségügyben a bérekkel, hogy egy dolgot emeljek ki. Az egészségügyi szakdolgozók fizetése 2012-höz képest, tehát akkor még nem is a 2010-et veszem alapul, '12-höz képest 77 százalékkal bővült, az orvosok bére az 82 százalékkal növekedett egyébként átlagosan, és a 2010-es költségvetéshez képest a

2020-asban egészségügyre 740 milliárd forinttal több van, mint ami 2010-ben, a Gyurcsány-kormány utolsó benyújtott költségvetésében költési szándékként szerepel. Ez a különbség.

Tehát összességében azt kell hogy mondjam, a Gyurcsány-kormány teljesítménye mind a bérek tekintetében, mind a gazdasági növekedés tekintetében elég lesújtó volt, annak a magyar emberek komolyan látták a kárát, és talán ennek köszönhető, hogy a Gyurcsány mögött álló kormányzópártok gyakorlatilag összeomlottak az egymást követő választásokon. És most azt látjuk, hogy Gyurcsány Ferenc viszont ismét magához kívánja venni az ellenzék vezetését, és azt látom, hogy egyébként semmi nem változott a gondolkodásában, a céljaiban és várhatólag a lépéseiben sem 2009-hez és '10-hez képest. Azt a kormányzati teljesítményt, azt hiszem, már ismerjük.

Ugyanez van az áfacsökkentéssel, ha belegondolnak, mert áfacsökkentés ügyében mi soha nem akartunk álszentek lenni. Tehát mi soha nem csináltuk azt, amit a Gyurcsány-kormány csinált 2006-ban. 2006-ban, emlékeznek rá, a választások előtt néhány hónappal levitték 5 százalékkal az áfát. Áfakommandót hoztak létre, amit szegény Mesterházy képviselő úr vezetett. Az volt a cél és azt kiabálták, hogy akkor mindenhol csökkenni fognak az árak. Majd véget ért a választás, és egy hónapra rá önök visszaemelték az áfát ugyanazzal az 5 százalékkal, ennek megfelelően viszont az árak nem csökkentek, nemhogy visszaestek, hanem összességében jó 10 százalékkal növekedtek az úgymond áfacsökkentés előtti időszakhoz képest.

Mi nem vagyunk álszentek, képviselő úr. Mi leültünk a gazdaság szereplőivel, olyan tudatos áfacsökkentést hajtottunk végre, ami a magyar gazdaság szereplőinek és a magyar foglalkoztatásnak jó. Megkérdeztük egyébként a vendéglátósokat is meg értelemszerűen a szálláshelyszolgáltatókat is, hogy mi az, ami nekik a legfontosabb, és azt is elmondtuk, hogy ezért cserében mi mit várunk el. Mi nyilvánvalóan azt várjuk el, hogy egyébként a foglalkoztatás magas legyen, és a foglalkoztatást bővíteni tudják, az emberek fizetését pedig emeljék. Ebben gyakorlatilag van egyfajta szakmai egyetértés. És még egy valamit várunk el, azt, hogy ne legyen semmilyen módon fekete-, szürkeszektor, hanem minden egyes forintjukat értelemszerűen adózzák le és vallják be.

Ennek érdekében indítjuk például útnak azt, amit Hadházy képviselő úr is kérdezett, vagy azt hiszem, Szatmáry képviselő úr, a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központot. Ez azért kezd el a működését, mert értelemszerűen itt is szeretnénk elérni, és ugyanezért vezettük be régen az elektronikus pénztárgépeket is, hogy minél nagyobb tisztulás menjen végre értelemszerűen. A Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központnak az a célja, az áfacsökkentésnek ez volt az elvárása a mi részünkről, hogy kétféleképpen is tudjuk egyébként ellenőrizni azt, hogy mi történik a szálláshelyeken: ott van egyrészt az elektronikus pénztárgép, másrészt pedig tételes nyilvántartást kell vezetni a felhasznált szobákról.

Ez a szolgáltatóközpont felállt, az ehhez szükséges fejlesztéseket elvégeztük, július 1-jétől indul az adatszolgáltatás élesben. Most egy próbaüzem és regisztráció van június 1-je és július 1-je között, és július 1-jétől pedig elindul az éles adatszolgáltatás a szállodáknál. Azt követően, az ősz folyamán el fog indulni a panzióknál, és elkészítettük azokat a mobilapp' alapú alkalmazásokat, amelyeken keresztül értelemszerűen minden mást, tehát a magáncélú lakáskiadást is be fogjuk vonni ebbe a körbe. Az ő érdekképviselői szervezeteikkel is egyeztettünk, tehát azt kell hogy mondjam önöknek, hogy 2020. január 1-jétől gyakorlatilag itt egy teljesen átlátható, szigorúan ellenőrzött rendszert teremtünk, ami azt jelenti, hogy az adókat be kell fizetni, de ennek eredményeként az adók alacsonyabbak is.

Ez a megegyezésünk a gazdaság szereplőivel, és szerintem ez így természetes, így a foglalkoztatás is javítható, és ha megnézik, csak nézzék meg a számokat, mi jelentősen csökkentettük a személyi jövedelemadót, a gyermekek után járó adókedvezményt is

széleskörűen bevezettük és folyamatosan bővítettük. A személyijövedelemadó-bevételből ma mégis több van, mint egyébként a Gyurcsány-kormány idején. Akkor nézzük meg, hogy melyik gazdaságpolitika volt a helyes! Tehát azt kell hogy mondjam önöknek, hogy a szigorúan ellenőrzött adócsökkentésnek van értelme.

Itt szeretném hozzátenni, hogy az alapvető élelmiszerek áfája jelentős mértékben csökkent, csökkentettük a tejnél, csökkentettük a sertéshúsnál és még sorolhatnám. Csak az is célzott. Tehát olyan helyeken végeztük el ezt a csökkentést, ahol egyébként a magyar gazdaságnak van hozzáadott értéke, tehát amivel a magyar gazdák, a magyar termelők járnak jól végső soron. Másrészt pedig a történet az arról szól, hogy azért nem csináljuk meg általánosan, mert azzal az importtartalmat növelnénk meg, tehát azzal a külföldi szereplőknek tennénk jót. Az a célunk, hogy minél több magyar terméket fogyasszanak, nem véletlenül célzottan ott hajtjuk végre egyébként az adócsökkentéseket. Ez az Európai Unió keretein belül is megengedhető, patrióta gazdaságpolitikának egy normális eszköze. Ezért használjuk, és ez szerintem így is természetes. Amíg a magyar kiskereskedelmi szektor egy jelentős részében külföldi szereplők vannak, akik külföldi árukat hoznak be tömegével, ott értelemszerűen erre tekintettel kell lennie a magyar gazdaságpolitikának.

Ugyanez a helyzet akkor, amikor a kistelepülésekről beszélünk, ott nem véletlenül hoztuk létre a „Magyar falu” programot, ahogy Szatmáry képviselő úr helyesen említette. A „Magyar falu” programnak egyébként része, hogy folyamatosan egyeztetünk azokkal a cégekkel, amelyek a kistalvokban üzemeltetnek boltokat, hogy és mivel tudunk nekik úgy segíteni, hogy egyébként az Európai Unióban a tiltott állami támogatás kereteit ne lépjük túl. Van egyeztetés a kormányzat és a szereplők között, és ha ezt meg tudjuk oldani, akkor értelemszerűen meg is fogjuk tenni, de erről a kormánybiztos úr majd részletes tájékoztatást fog adni, hogyha eljutunk odáig, hogy ezekben a lépéseket is tudunk tenni.

Aztán most itt megint két olyan dolog, ami mind a kettő a Gyurcsány-kormány időszakához kötődik. Az egyik a reptér privatizációja. A repteret a Gyurcsány-kormány privatizálta a 2006-os választások előtt, az utolsó pillanatban. Meg sem várta a választók döntését, hogy esetleg 2006-ban milyen döntés születik. Nem, azt sebtiben gyorsan privatizálni kellett. Ez egy elhibázott privatizáció volt, rosszat tett Magyarországnak, a turizmusnak is, mert azóta a reptéren semmilyen érdemi fejlesztés nem történt. Tehát ha megnézik, akkor a magyar reptér külföldi tulajdonba került, a magyar reptér messze nem fejleszt annyit, mint a versenytársak, nem kevés esetben áldatlan állapotok uralkodnak, és ez köszönhető az elhibázott Gyurcsány-féle privatizációnak.

Az lenne a helyes, hogyha egyébként a magyar állam ezt bármilyen formában vissza tudná szerezni. Sajnos hiába próbálkoztunk ezzel, ez nem megy. Viszont az áldatlan állapotok azok egészen elképesztőek. Szerintünk például nem bevásárlóközpontot kéne építeni a reptér mellett, mint ahogy ezt tervezték, hanem talán inkább normális állapotokat kellene teremteni az utaskiszolgálás tekintetében, és ebben mi következetesek vagyunk. Ezt számon fogjuk kérni a reptéren, cserébe természetesen mi is készülünk azokkal a fejlesztésekkel, amelyek meg a reptér elérhetőségét könnyítik meg.

Tehát a kormány kidolgozta, és megvalósítási fázisba fog helyezni a következő esztendőben két programot, az egyik a Ferihegyi gyorsforgalmi útnak a szélesítése és teljes újjáépítése, a másik pedig annak a kapcsolatnak a megteremtése, amely valamilyen gyorsvonati rendszeren keresztül elérhetővé teszi a repteret. Ott két koncepciót is vizsgálunk, de a végső döntést rövidesen meghozzuk, és az azzal kapcsolatos fejlesztési programot el fogjuk indítani. Tehát mi gondolunk arra, hogy hogyan lehet könnyen elérni a repteret, hogyan tudunk oda mozgatni egyébként

turistákat, de a repteret fejleszteni kell. Csak nem a mienk, önök eladták külföldieknek. Ez nagyon nagy hiba volt.

És egyébként pontosan ugyanez a helyzet a MAHART PassNave-nál. Szerintem a MAHART PassNave-ot nem szabadott volna eladni. De a Gyurcsány-kormány eladta 2008-ban. És amikor eladta, azzal egy kész helyzetet teremtett, mert a magyar kormány nem tudta visszavásárolni az egészet. Önök jelölték ki azokat, akik egyébként megvették, és azok adták tovább egy svájci illetőségű cégnek egy részét. Azokat önök ismerik, mert önök adták el nekik. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy itt a labda visszaesik önökhöz, uraim, ez a probléma. A Gyurcsány-kormány privatizációs lépése itt is elhibázott volt. A MAHART PassNave-ot a Gyurcsány-kormány adta el, mi ezzel soha nem értettünk egyet. És jobb lenne, ha a 100 százaléka itt lenne, csak nem tud itt lenni, mert 51 százalékát tudtuk visszavásárolni, a többit azok, akiket önök kijelöltek szereplőknek, másoknak adták el.

Azt kell hogy mondjam, hogy minden egyébként sanda állítást és célzást visszautasítok, mert az a helyzet, hogy a MAHART PassNave semmilyen formában nem volt érintett a dunai hajóbalesetben. A MAHART PassNave egy hajózási cég, amelyik egyébként kikötőüzemeltetés mellett hajókat üzemeltet, nem is keveset, és egyetlenegy hajója nem volt érintett a balesetben. Az két magántulajdonú hajó volt, semmi köze hozzá a MAHART PassNave-nak.

Ami pedig a szabályozási kérdéseket illeti, arra azt tudom mondani önöknek, hogy a Duna az egy nemzetközi hajózási útvonal. Nemzetközi hajózási útvonalon a nemzetközi szabályok az érvényesek, ezekhez nekünk is alkalmazkodnunk kell, és az a helyzet, hogy ezeket be kell tartanunk. Ezért van hatósági vizsgálat, hogy egyébként, ha ezeket nem tartották be, akkor ennek megfelelő szigorú büntetés legyen az eredménye. Én pedig megvárnám a hatósági vizsgálatnak a végeredményét, ami egyébként folyamatban van, és példátlan módon egyébként, és ezt köszönöm szépen a magyar rendőrségnek, hogy folyamatos tájékoztatást ad a hatósági vizsgálat állásáról, bár ez egyébként nem szokásuk, és igazuk is lenne, hogyha azt mondanák, hogy megvárják a végét. Ennek ellenére az egyes fázisairól a sajtót folyamatosan tájékoztatják, és szerintem ezt ebben az esetben helyesen teszik. De várjuk ki mindannyian a vizsgálatnak a végeredményét, mert azt gondolom, ez így helyes és így normális.

Még egy pillanatra engedjék meg, hogy visszatérjek az NTAK-ra, mert azt egy fontos dolognak tartom. Az NTAK esetében, tehát a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ esetében itt szeretnék tisztázni egy félreértést, ami többször elhangzott. Mindenki azt gondolja, hogy itt a magyar állampolgárok adatait is nyilvántartanánk, de ez nincs így. Tehát az NTAK összesített adatokat gyűjt be. Természetesen megvan a képessége arra, hogy személyi adatokat tartson nyilván, de azokat kódolja, és azokat csak és kizárólag a bűnügyi hatóságok használhatják fel, ezeket a Turisztikai Ügynökség nem látja. Egyedül a külföldiek esetében továbbítunk adatokat folyamatosan az idegenrendészeti szervek részére, az viszont törvényi kötelezettségünk. Tehát a külföldiek esetében folyamatos adatszolgáltatás van, a magyar állampolgárok esetében nincs, csak akkor van, hogyha a bűnügyi hatóság kikéri, annak meg van egy korlátozott időtartama, amíg azt egyébként megteheti.

Aztán szeretném azt elmondani, mert itt, azt hiszem, Székely képviselő úrnak volt még két kérdése hozzám. Az egyik a kötvényprogrammal kapcsolatos. Ez lezárult, semmilyen folytatást semmilyen módon nem tervezünk, és istennek hála ma ott tartunk, hogy a magyar gazdaságnak meg a magyar államnak nemhogy arra nincsen szüksége, hogy egyébként mondjuk külföldi forrásokat vegyen fel, most már a magyar emberek képesek arra, hogy egyébként finanszírozzák a magyar költségvetést, és az abból származó kamatot egyébként ők tegyék el és hozzájuk jusson el, tehát a magyar háztartásokhoz. Ezért vezettük be az új államkötvényt is, az új Magyar Állampapír

Pluszt, mert azt gondoljuk, hogy egyébként ha már a magyar költségvetés kamatot fizet, akkor azt lehetőség szerint a magyar embereknek fizesse. Szerencsére az elmúlt években megerősödött annyit a magyar gazdaság, hogy ma képes gyakorlatilag önmagát finanszírozni a költségvetésen keresztül is, erre törekszünk. Tehát mi a külföldi finanszírozás arányát csökkenteni szeretnénk. Viszont amikor önöktől átvettük a kormányrudat, akkor egyrészt örököltünk önöktől egy olyan IMF-hitelt, amiről csak csendben mondanám, hogy majdnem kétszer annyi volt a kamata, mint a letelepedési kötvényeknek, és megpróbáltunk megszabadulni tőle. Istennek hála, sikerült, rövid idő leforgása alatt. Akkor minden létező eszközt igénybe vettünk.

Én értem az összes ellenkezést meg érvet, ami elhangzik, de csak csendesen felhívnám egy dologra a figyelmüket: az a helyzet, hogy egy schengeni rendszerben van Magyarország, mi minden adatot feltöltünk egy schengeni rendszerbe, amikor valakinek adunk egy vízumot, a kötvények esetében is, és az összes schengeni ország látja, az összes schengeni ország ellenőrzi. Önök mondhattak itt mindenféle példákat, de ezek ellen egyetlen schengeni ország nem emelt kifogást, sem Németország, sem Franciaország, sem mások. Mindenki látta őket, kivétel nélkül. Akik ellen kifogást emeltek, azok nem is kaptak semmilyen vízumot, sőt, olyan esetek is voltak, amikor ezeket folyamatosan megtagadtuk, pontosan azért, mert egyébként a magyar hatóságok vizsgálata vagy a schengeni rendszer mást mutatott ki. De magát a programot pedig, ahogy említettem, ebben a formában már lezártuk, és újranyitni semmilyen formában nem áll szándékunkban.

Aztán Balaton meg Balaton-elérés... - bocsánat, arra még egy külön körben térek vissza. A Balaton esetében valóban van több olyan program, útfelújítások, elsősorban Veszprém és Keszthely környékén, ezek a 2020-21-es időszakban tudnak befejezési stádiumba jutni, amelyek szerintem a könnyebb elérhetőségét teszik lehetővé elsősorban az északi-parti részeknek. Ezen természetesen folyamatosan dolgozunk, szerintem ez az elérhetőség szempontjából fontos.

Ha már balatoni fejlesztésről beszélünk, én kiemelném azt, hogy amikor a Magyar Turisztikai Ügynökségen meghatároztuk a fő célokat, akkor voltak kiemelt területek, amelyeknek a fejlesztésére koncentrálnunk. Értelmszerűen ilyen Tihany, ahol a kompot rendbe kell tenni, mert a komp környékének a fejlesztését is el kell végezni mind a két oldalon, tehát a tihanyi és a szántódi oldalon is, azokhoz kapcsolunk folyamatosan programokat a két helyi önkormányzattal egyeztetve. Ott egy cserére van szükség. Nem véletlenül szálltunk be az önkormányzatok mellé. Jó dolog volt, hogy ők üzemeltették eddig a MAHART-ot, de az a helyzet, hogy ha ez így folytatódott volna, akkor 2022-re egy darab működésképes komp marad. Most ezt így nem lehet csinálni, ezért szálltunk be tőkeemeléssel, kezdtük el a fejlesztést, mert az a helyzet, hogy ott minél hamarabb egy működésképes állapotot kell teremteni, a kompot ki kell cserélni, újakat kell létesíteni. A mostaniak üzemképesek, a felújításuk megtörtént, de az engedélyeik 2022 után nem hosszabbíthatók meg. Tehát újakat kell behoznunk a rendszerbe ahhoz, hogy egyébként a méltán népszerű balatoni kompüzemeltetést egyáltalán fönn tudjuk tartani.

A kiemelt térségek közé tartozik értelemszerűen a Badacsonyi térsége. Keszthelyt azért tekintjük ilyennek, mert az a Balaton nyugati kapuja, és szerintem méltánytalanul elhanyagolták. Csak azt akarjuk megvalósítani, amire a helyi önkormányzatok rábólintanak, főleg azért, mert ők pályáznak. Tehát én semmilyen programot nem találok ki, a Turizmus Ügynökség sem talál ki, helyi szereplők tudnak pályázni, azt döntjük el, hogy ezt támogatjuk vagy nem támogatjuk. Az a helyzet, hogy amit ők elfogadhatnak helyben a polgáraikkal, amellé állunk oda, amit nem fogadhatnak el, amellé nem állunk oda.

Itt szeretnék megint egy nagyon fontos különbséget tenni. Én értem, hogy a lakóparképítéseket kritizálják, nekem sem tetszik, de semmi köze hozzá se a Turizmus

Ügynökségnek, se a magyar államnak. Ez egy szabályozási kérdés, jelentős részben az önkormányzatoké. Tessék oda fordulni, hogy miért engedélyezik! Az a helyzet, hogy mi ezekre nem adunk egy fillért sem. Ezek semmilyen kormányzat által nem támogatott programok. Ezek azokba a fejlesztési programokba tartoznak, egyébként a magánszereplők eldöntik, ha megéri nekik, megvásárolják az üdülőket, helyben meg az önkormányzat engedélyezi.

Mi minden esetben, amikor kormányzati támogatásról beszélünk, ügyelünk az ökológiai szempontokra, és ez a jövőben is így fog maradni. Ráadásul azt kell hogy mondjam, lehet ökológiai szempontból sok mindent mondani a két tóra, de az, amit Áder János köztársasági elnök úr közösen a horgászok egyesületeivel határozottan képviselt és a kormány megvalósított, hogy a rendszerszerű lehalásztást az élő vizeken megszüntettük, szerintem az tett legjobbat az ökológiai egyensúlynak, és azt azért mi csináltuk meg, az előző kormányoknál semmilyen formában szóba sem került. A nemzeti kormány kellett ahhoz, hogy az élővizeink ökológiai egyensúlya szempontjából ezt a fontos lépést megtegyük.

Én értem azt is, hogy most lehet, hadd mondjam ezt a csúnya szót, de inkább nem mondom, tehát lehet természetesen folyamatosan kritizálni azt, hogy most elindultak a strandfejlesztések. Sajnálom, hogy májusban esős idő volt. Mi is május 31-ét tűztük ki a megvalósításra. Az önkormányzatok dolga, hogy ezeket megvalósítsák. Nem tudták megcsinálni, de legalább elkészülnek utána, most, amikor már jó idő van, és szerintem a fejlesztés az fontos célkitűzés. Én ezt az önök képviselőjétől akkor is hallottam, amikor különféle városi fejlesztéseket csináltunk, mindig ez ment. Amíg építkezés van, addig építkezés van. Annak be kell utána fejeződnie. Jobb lett volna, ha előbb fejezik be, de ezt kénytelen vagyok elnézni az önkormányzatoknak. Megbüntethetném őket, hogy nem fejezték be, de azt gondolom, méltánytalan lennék, mert az esős időről, a májusi esős időről nem tehetnek. Ezért inkább engedélyezzük a programok meghosszabbítását, és az a célunk, hogy egyébként a szabadstrandfejlesztéseket érdemben meg is tudják csinálni.

Végül hadd térjek ki még egy pillanatra a kormányzati Kommunikációs Hivatalra meg itt úgymond a közbeszerzések alóli mentességre, mert ez egy nagyon súlyos félreértés, és ilyenről szó nincsen. Először is, én azt gondolom, hogy amióta létezik a Kommunikációs Hivatal, azóta Magyarországon a kormány és az állami vállalatok költségei áttekinthetőbbek lettek. Ma ugyanis azért tudnak önök számokat mondani, mert látják ezeket. Korábban, amikor önök kormányoztak, önök legalább ennyit pénzt elköltöttek egyébként, csak összevissza, és senki nem látta őket, senki semmilyen formában. Azért, mert százféle külön beszerzésként voltak meghirdetve, most viszont ezek egy keretközbeszerzési-rendszeren keresztül mennek, minden szám tiszta, nyilvános és látható. Tehát ez az átláthatóságot segítette.

Egyébként a közbeszerzés alóli felmentésről szó nincsen, a közbeszerzési törvény erre ugyanúgy vonatkozik, ugyanúgy meg kell csinálni a versenyt. Egyetlenegy dologról beszélünk, hogy mint tudják, van egy olyan kormányzati intézmény, amelyik a közbeszerzéseket előzetesen véleményezi. Ennek alapvetően az uniós projekteknél van szerepe. És mivel itt a kommunikációs programoknak a túlnyomó többsége nem uniós, hanem hazai forrásból valósul meg, ezért a kétlépcsős ellenőrzésnek nincs értelme, mert azt amúgy is megteszi a Közbeszerzési Hatóság. Egyszerűen erről beszélünk. Abban az esetben, ha uniós pénz elköltéséről van szó, akkor ugyanúgy természetesen kétlépcsős ellenőrzés alá esik a Kommunikációs Hivatal is. Ez egész egyszerűen bürokráciacsökkentés, semmi másról nincsen szó. A közbeszerzési törvény és a közbeszerzés általános szabályai azok ugyanúgy érvényesek rá, és érvényesek maradnak természetesen a jövőben is.

Azt hiszem, nagyjából mindenre reagáltam, talán Hadházy képviselő úrnál szeretném azt még külön kiemelni, mert fontos dolognak tartom, hogy a Dunakanyarban több kiemelt programunk van, Hadházy képviselő úrnak az a választóközrete. Én ezeket fontos programoknak tartom, és kifejezetten kérném arra, hogy ösztökélje az önkormányzatokat, hogy pályázzanak, mert a Dunakanyarnál még mindig vannak nyitott pályázataink. *(Csárdi Antal távozik az ülésről.)*

Én azt gondolom, ha arról beszélünk, hogy hogyan lehet a Budapestre érkező devizakülföldieket egy nappal hosszabb ideig vagy két nappal hosszabb ideig való itt tartózkodásra rábírní, akkor az elsősorban Budapest környezete szempontjából értelmes. Ezért kell nekünk olyan térség fejlesztését megcélozni, mint a Dunakanyar vagy éppen az etyeki térség, ott lehet még esetleg egy plusznapot valamilyen formában elérni. Ezért ennek óriási jelentősége van. Mi nem véletlenül tettük a Dunakanyart is egy kiemelt turisztikai fejlesztési térséggé. Kérem, hogy ön is bírja rá az önkormányzatokat, hogy minél több helyen pályázzanak ilyen programokkal, elsősorban kikötőfejlesztéssel és értelemszerűen helyi látványosságok fejlesztésével. Erre a kormány készen áll, ezekhez a szükséges forrásokat rendelkezésre fogjuk bocsátani.

Ami pedig azt a kérdését illeti, hogy a turizmusfejlesztési hozzájárulás része vagy pluszban kerül rá, na, ez egy örök vita a Pénzügyminisztériumban. Úgyhogy itt kérném akkor a Gazdasági bizottság segítségét is, mert rövidesen benyújtásra kerül egy olyan módosító indítvány, amelyik azt mondja, hogy automatikusan a turizmushoz kerül ennek az egész összege, ez értelemszerűen egy növekményt jelent. Kérem a Gazdasági bizottságot is, hogy ezt támogassák. A kormány készen áll ennek a támogatására, és ha a parlamenti támogatása is megtörténik, akkor ez válasz az ön kérdésére. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr, egyrészt a felvezetést, másrészt azt, hogy minden kérdésre kimerítő és érdemi választ adott.

Azt gondolom, hogy az elmúlt egy év is azt bizonyítja, hogy a kormányzatnak az a munkája, amely a gazdaság fejlesztésére, annak a fenntartható fejlesztésére, illetve arra a felzárkóztatásra irányul, amely lehetőséget ad azáltal, hogy a magyar gazdaság az elmúlt hat év viszonylatában az európai uniós átlag duplájával tudott növekedni, nyilván az elsődleges célunk ennek a fenntartása. Úgyhogy ahogy a parlamentben a pénzügyminiszter úrnak, úgy a miniszter úrnak is köszönjük, hogy a kormányon belül képviselte azt, hogy - egyedülálló módon egyébként az elmúlt húsz év politikatörténetében - egy olyan gazdaságvédelmi akcióterv kerül elfogadásra, és így most már a költségvetésben is több mint 500 milliárd forintnyi forrás áll rendelkezésre 2020-ban, amely megelőzi a nemzetközi piacokon már látható visszaesés magyar következményeit.

Hogyha már párhuzamokat vontunk a Gyurcsány-kormány és a mostani nemzeti kormány működése között, akkor mindenki emlékszik még arra, aki parlamenti képviselő volt a 2009-es költségvetés vitája során, amikor Gyurcsány Ferenc miniszterelnökként azt mondta ősszel, hogy milyen válságról beszélünk, az Egyesült Államokban van egy pénzügyi válság, az Európa határainál meg fog állni, és ez nem fogja érinteni Magyarországot. Na most, valószínűleg ennek lett a következménye, ennek is, hogy 2009-ben Magyarország volt az, amelyik 7 százalékos gazdasági visszaesést volt kénytelen elviselni a kormány nem megfelelő előkészítése miatt, és lettünk Görögország, Spanyolország, a déli államok mellett a legnagyobb vesztesei annak a gazdasági válságnak, ami a pénzügyi válságból következett. Tehát ez az előrelátó és bölcs politika, azt gondolom, meg tudja védeni azt a gazdasági növekedést, amely, még egyszer mondom, az Európai Unió átlagának hétszeresével képes növekedni, és ezzel egy nagyon erős és nagyon komoly felzárkóztatást biztosít az ország számára.

A másik terület pedig, amiről beszélt a miniszter úr, a turizmus. A Magyar Turisztikai Ügynökség, illetve nyilvánvalóan a Kabinetiroda együttműködésének köszönhetően az elmúlt években valóban folyamatosan tíz százalék körüli, illetve afölötti növekedést tudott produkálni. Én személyesen is örülök annak, hogy végre jó kézbe került a turizmus felügyelete, mert a korábbi kormányzati szerkezetben mindig probléma volt, hogy melyik tárcához tartozzon. A turizmus önmaga számos szabályozási kérdéssel, marketing-, termékfejlesztési ügyekkel több tárcához is tartozott, és ezáltal nem volt megfelelő a koordináció, ami talán a fejlesztésből nem hozta ki a lehető legnagyobb eredményeket. Én azt látom, hogy most azzal, hogy ön felügyeli ezt a területet, megvan az a megfelelő koordináció és együttműködés, amely mind a termékfejlesztésben, mind a desztinációfejlesztésben, mind a marketingtevékenységben hozza azokat az eredményeket, amiket ez az ágazat tud.

Én magam is támogatom, a Gazdasági bizottság is nyilvánvalóan amellett fog állni, hogy a turisztikai hozzájárulás az egy az egyben a szakmára kerüljön visszaforgatásra, hiszen azt látjuk, hogy a nemzetközi és a hazai marketingtevékenységnek az eredménye jelentős, és azt pedig minden szakember megerősíti, hogy ha ebben a költségben nem tudjuk a versenytársakkal tartani a kapcsolatot, akkor lemaradunk mind a nemzetközi versenyképességben, mind a bevétel lehetséges növelésében is.

Úgyhogy gratulálok önnek is, az apparátusának is az elmúlt egy év munkájához, nagyon remélem, hogy ezek a sikerek a jövőben is megmaradnak. Köszönöm szépen a miniszter úrnak, az államtitkár úrnak, a kollégáinak, hogy eljöttek a bizottság elé. A napirendi pontot lezárom (*Székely Sándor: Elnézést kérek! Egy mondatot mondhatok?*), eredményes napot kívánok. Székely képviselő úr!

SZÉKELY SÁNDOR (független): Egy mondatot szeretnék mondani, köszönöm szépen. Csak kettő dolgot szeretnék tisztázni. Én nem vagyok a Demokratikus Koalíció tagja, sosem voltam, én független képviselő vagyok, és tényleg örülnék, hogyha már egyszer le tudnánk erről szakadni, hogy ez a Gyurcsány, mi volt itt tíz évvel ezelőtt vagy mi nem. Én 2011 óta politizálok, kérem, hogy így válaszoljanak nekem.

A másik: nem céloztam semmire a PassNave Kft.-nél, ha én meg akarok valamit megkérdezni, azt higgye el, hogy megkérdezem. A MAHART-nál, tehát amiről beszélgettünk, az az, hogy 2013-ban ez a cég kétfelé lett bontva, addig egy kézben volt, és onnatól lett kettő, az egyik egy 51 százalékos állami tulajdon, a másik pedig egy 49 százalékos. Én így tudom, nekem ezek az információim vannak, és erre kérdeztem rá, nem másra. Köszönöm.

ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke: Képviselő úr, köszönöm szépen. Én úgy emlékszem, hogy ön még 2018-ban a 7. volt a DK listáján. Bocsásson meg, hogyha azóta nem vállalt azonosságot a DK-val, én még leragadtam ennél az információnál. Akkor még a 7. volt a Gyurcsány-párt listáján, ha jól emlékszem.

A másik fontos dolog pedig, hogy amikor a Gyurcsány-kormány privatizálta a MAHART PassNave-ot, akkor is két tulajdonosnak adta el, két tulajdonosa volt, és az a két tulajdonos hozott olyan döntést, hogy az egyik alapvetően az egyik irányba adta el a tulajdonrészeit, ezek a svájciak, ők a Hableány tulajdonosai, és a svájciak között volt üzleti kapcsolat ennek révén. A másik cégtől pedig alapvetően a magyar kormány tudta visszavásárolni a többségi tulajdonrészt.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. A napirendi pontot lezárjuk, két perc technikai szünetet rendelék el. (*Rövid szünet.*)

Egyebek

Megkérem a bizottság tagjait, hogy még egy pillanatra foglaljanak helyet, mert az egyebek napirendi pontot még nem zártuk le. Van-e valakinek az egyebek napirendi pont keretében bejelentése? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Akkor én szeretnék egy pontot felhozni. A bizottság az elmúlt ülésén a központi költségvetés címrendjének módosításáról szóló határozati javaslat benyújtásáról döntött, viszont nem állítottunk előterjesztőt. Javaslom, hogy Hadházy Sándor alelnök urat jelöljük előterjesztőnek a parlamenti vitára. Van-e másnak eltérő javaslata? *(Nincs jelzés.)*

Amennyiben nincs, ki az, aki támogatja, hogy Hadházy Sándor képviselő úr legyen az előterjesztő? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag döntött erről.

Tervezett ülésünk június 26-án, 9 órakor lesz legközelebb. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy így tervezzék majd a programjukat.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen mindenkinek, hogy a mai ülésen részt vett. A bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 39 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília